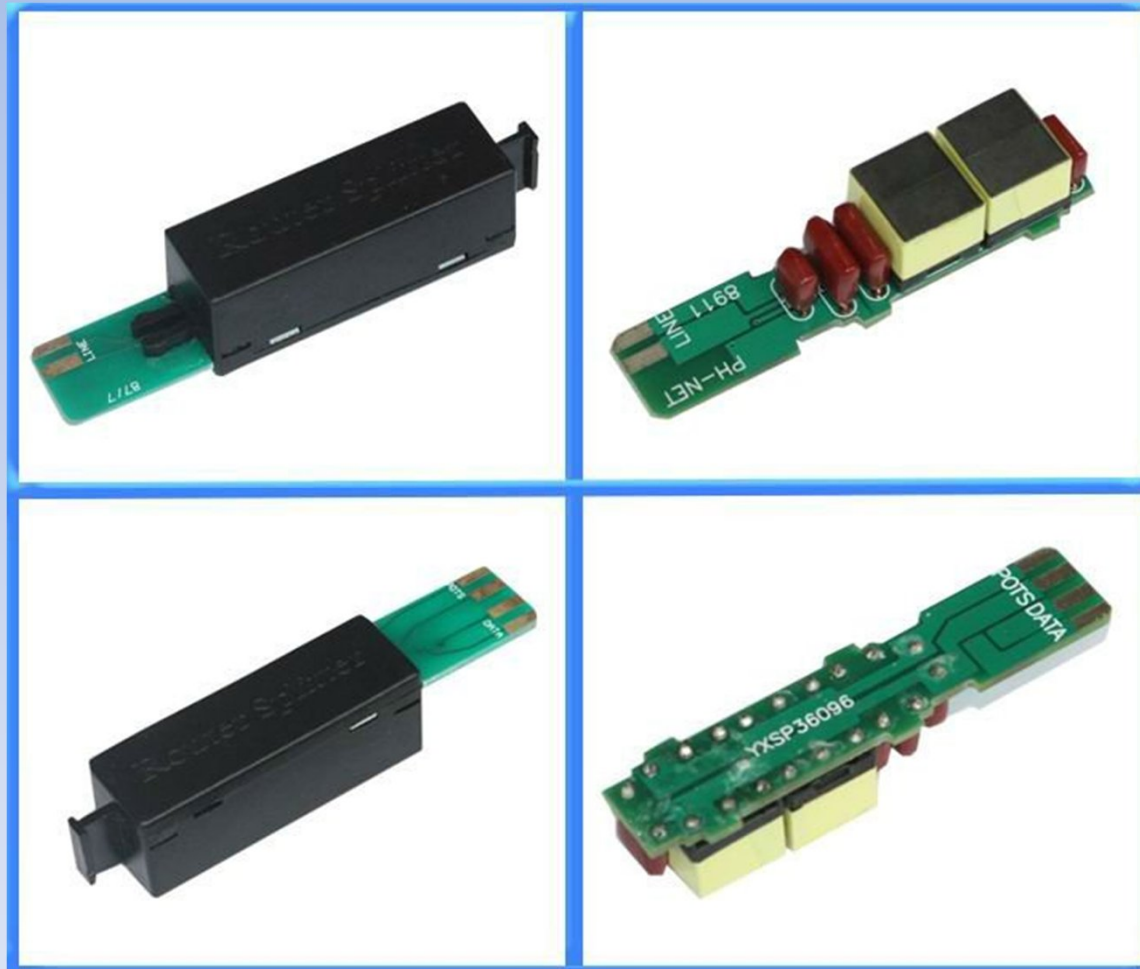
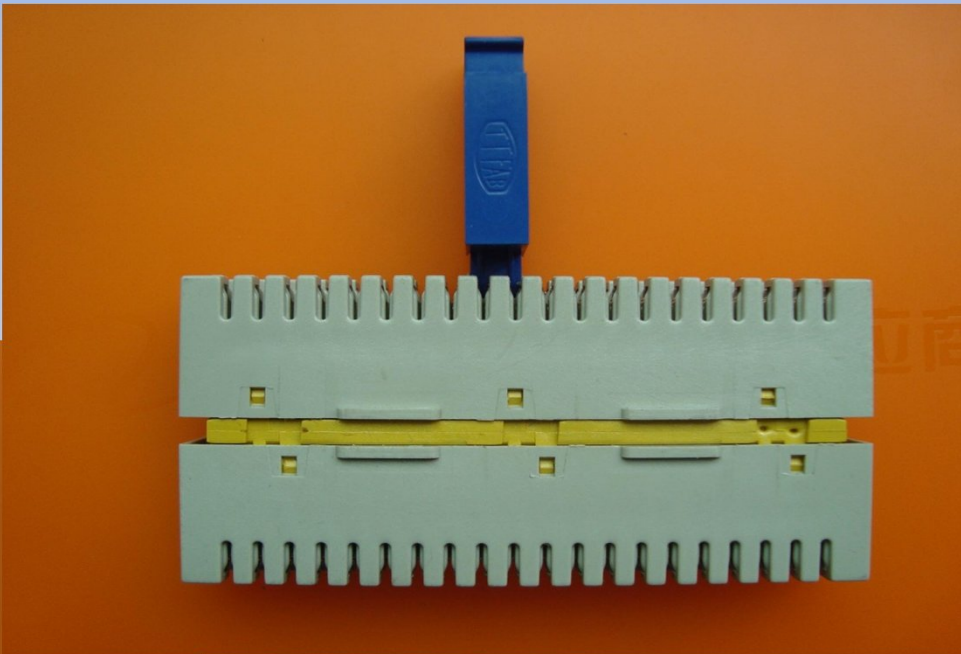
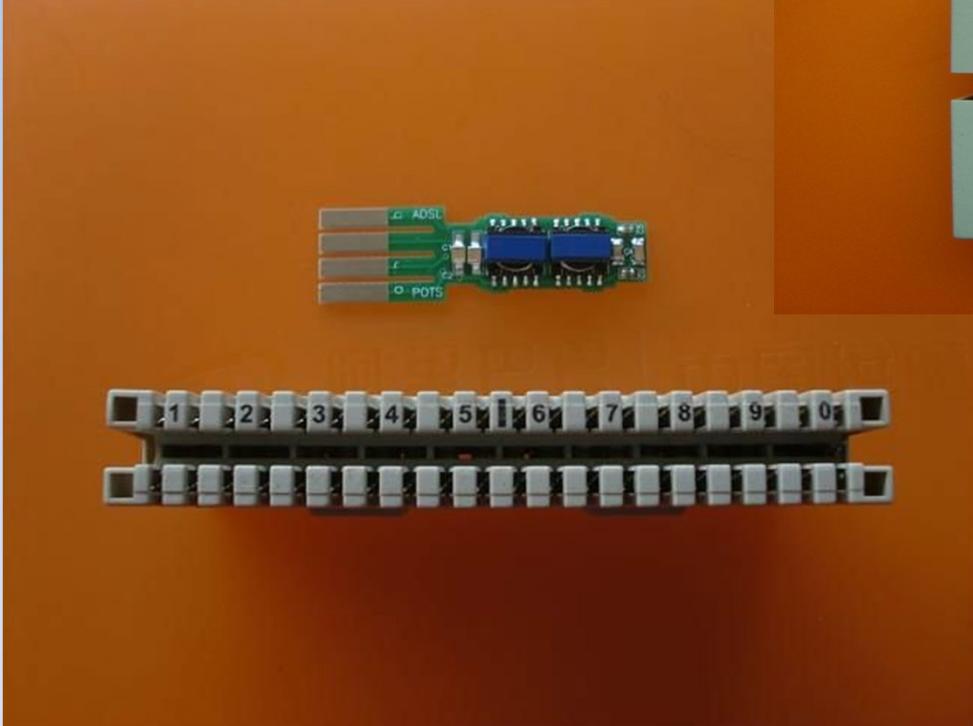

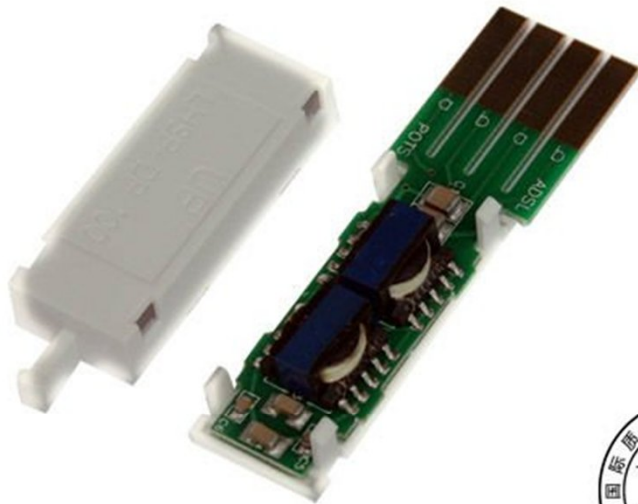
فیوزها یا اسپلیترهای MDF

Let's protect the earth for better living t

MODEL:SP36095

Splitter به دو صورت به کار گرفته می شود :

1. CPE Splitter
2. Co Splitter

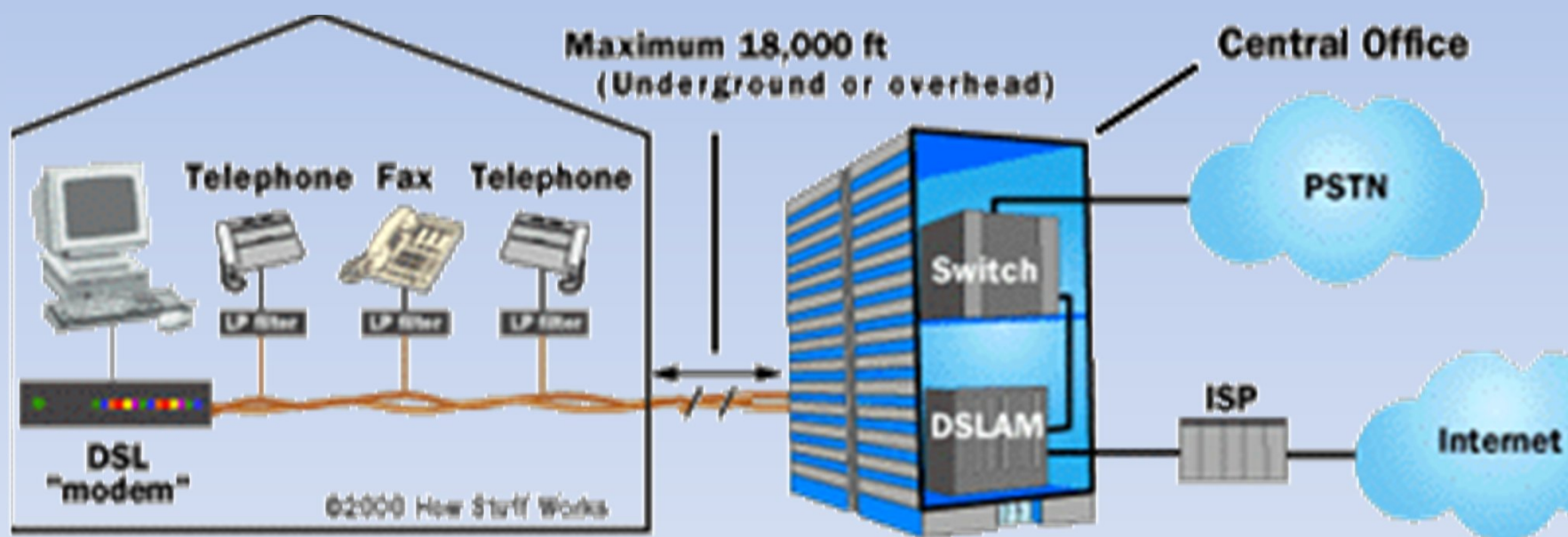
CPE Splitter

این دستگاه با نصب در محل کاربر، امکان ارسال همزمان صوت و دیتا روی یک خط را برقرار خواهد نمود. این دستگاه با وصل به مودم ADSL از یک سو و تلفن (و یا هر وسیله دیگر جهت برقراری ارتباطات صوتی) از سوی دیگر، و با تخصیص محدوده فرکانس پائین پهنای باند به صوت و محدوده فرکانس بالای پهنای باند به دیتا امکان ارسال voice و data را روی یک خط DSL برقرار خواهد نمود و در نتیجه بدون اشغال خطوط تلفنی امکان ایجاد ارتباطات دیتا نیز میسر خواهد شد.

Co Splitter

این دستگاه با نصب در نزدیکترین مرکز مخابراتی، وظیفه جداسازی صوت و دیتا و روانه سازی صوت به سمت شبکه تلفنی PSTN و دیتا به سمت DSLAM جهت برقراری ارتباطات صوت و تلفن را خواهد داشت.

شمای کلی از تجهیزات مستقر در مخابرات

تجهیزات PAP که بایستی در مرکز مخابرات نصب گردد به صورت عمده در سالن MDF جای می گیرد. (اگر سالن MDF فضای کافی برای نصب تجهیزات نداشته باشد، تجهیزات مذکور در کانکس و یا محل دیگری نصب شده و از آن جا به مرکز مخابرات کابل کشی می شود.)

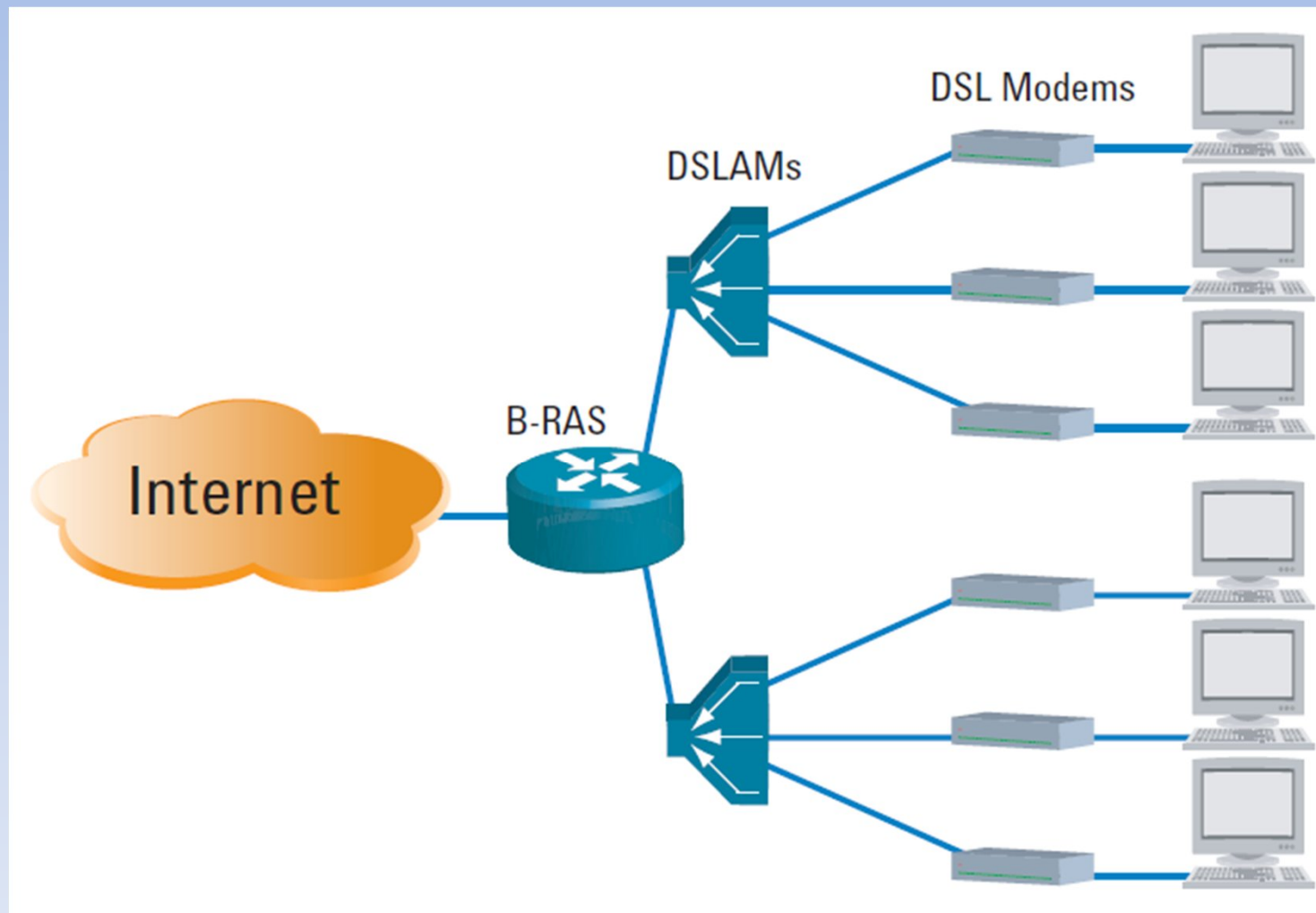
سیم های تلفن به سالن MDF وارد شده و با عبور از ترمینال (KT) رانژه می شود.

از سوی دیگر Data ی PAP روی DSLAM که در همان محل نصب شده دریافت می شود. از DSLAM دیتا روی یک زوج سیم به KT وارد می شود. زوج سیم بوق کاربر نیز به KT وارد می شود. این دو زوج سیم ضمن رانژه به یک خط که دارای بوق و دیتا است تبدیل می شود. سیم های رانژه شده دوباره به سالن بوق رفته و به همراه سایر خطوط تلفن به سوی منازل کاربران هدایت می شود.

اصطلاح رانژه کردن

به عملی که طی آن شرکت مخابرات، برقراری ارتباط تلفن مشترک با اسپلیتر شرکت خدمات اینترنتی را فراهم می‌کند، رانژه کردن می‌گویند. در رانژه کردن مسیر زوج سیم تلفن مشترک در MDF مخابرات را تغییر می‌دهند تا کابل تلفن مشترک از تجهیزات شرکت خدمات اینترنتی نیز بگذرد و امکان دریافت اینترنت را در کنار مکالمات صوتی داشته باشد. این تغییر مسیر به درخواست مشترک و با ارسال نامه از طرف شرکت به مخابرات صورت می‌گیرد. خط رانژه خط تلفنی است که می‌تواند صدا و داده را هم‌زمان با هم روی یک خط منتقل کند. بنابراین قابلیت رایه سرویس ADSL را داراست. قبل از این که بتوانید از خط تلفن خود به عنوان خط ADSL استفاده کنید باید این خط از طرف مخابرات و به درخواست شرکت رایه دهنده سرویس، رانژه شود.

BRAS (Broadband Remote Access Server)

E320

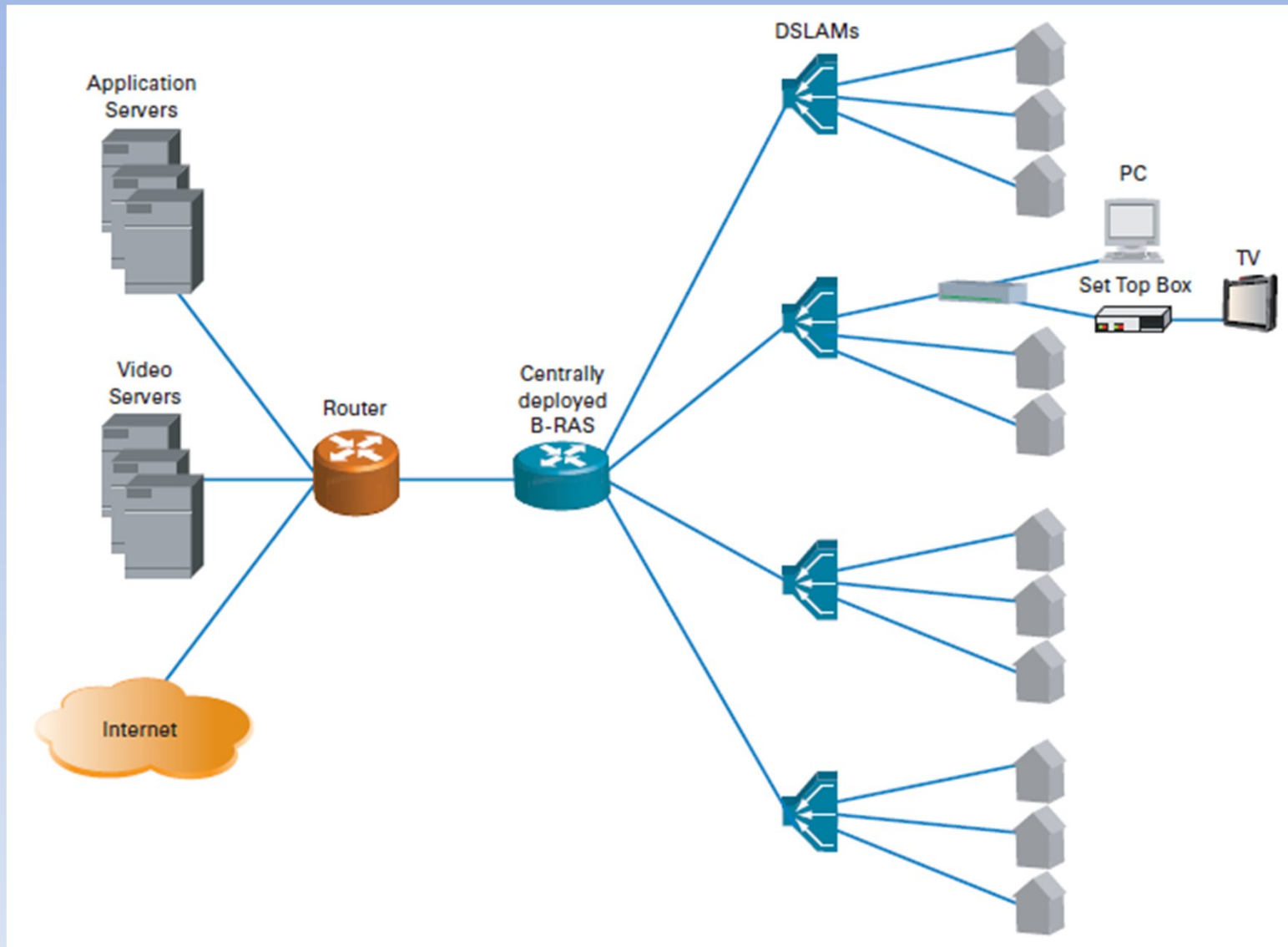
E120

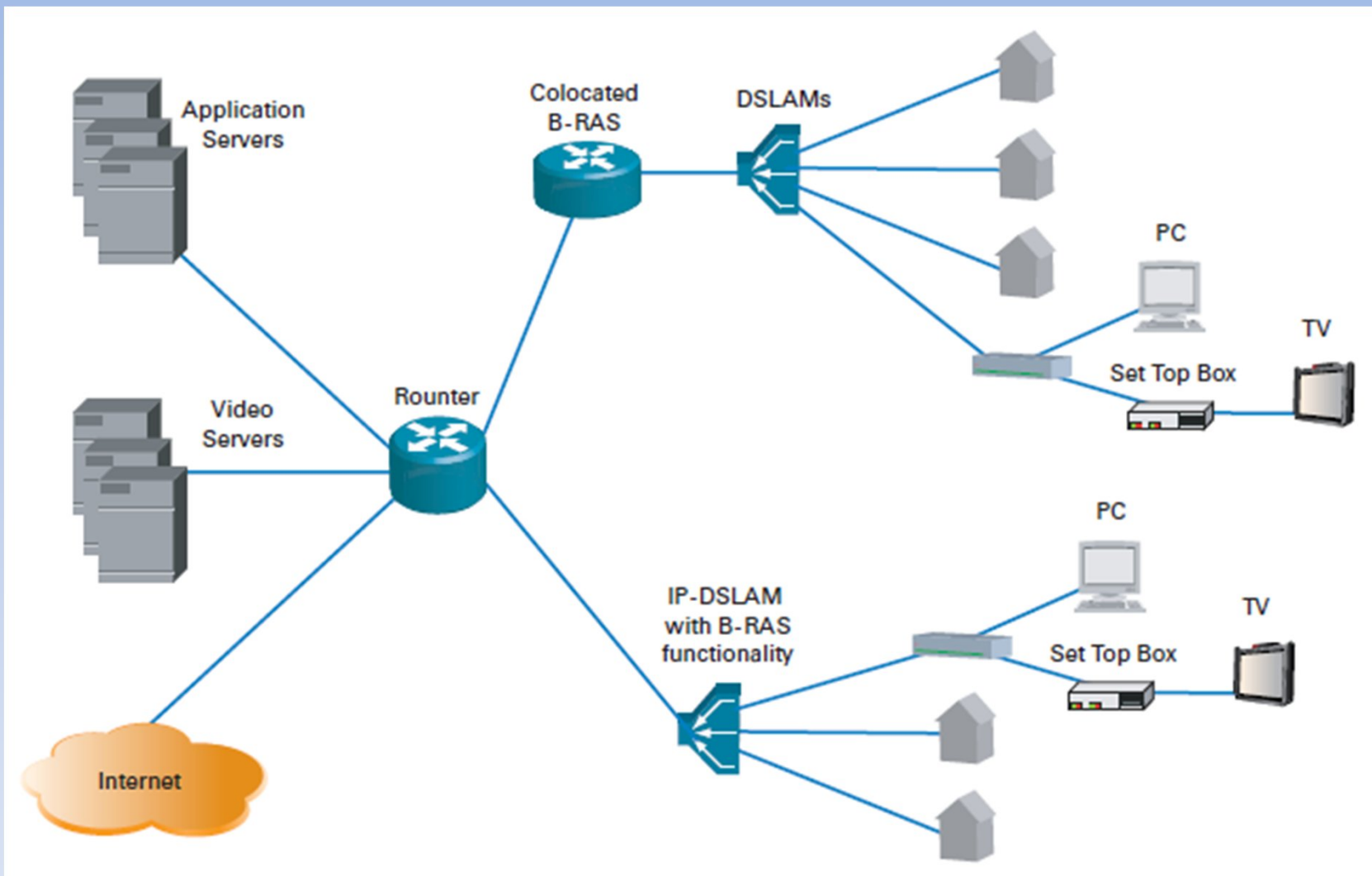
BRAS در واقع یک Router است که ارتباطات PPPoE و PPPoA را برقرار می کند و وظیفه مسیریابی بسته های IP مربوط به ISP ها را بر عهده دارد. DSLAM های نصب شده در مراکز مخابراتی با واسطه یک BRAS به اینترنت متصل می شوند.

DSLAM جریان دیجیتال داده ها را، که از سوی مشترکین یک ISP می آید، به یک لینک پرظرفیت واحد (می تواند ATM یا Gigabit Ethernet باشد) هدایت می کند.

جمع آوری داده های مشترکین و مواردی مانند احراز هویت مشترکین، اعتبار سنجی آنها، سیاست های معتبر سازی دسترسی کاربران به اینترنت و مسیریابی داده ها به سمت اینترنت بر عهده BRAS می باشد.

در واقع وظیفه authentication, authorization, accounting (AAA) مربوط به یک ISP بر عهده BRAS است و همینطور تخصیص IP

ISDN (Integrated Services Digital Network)

اساس طراحی تکنولوژی ISDN به اواسط دهه ۸۰ میلادی باز می گردد که بر اساس یک شبکه کاملا دیجیتال پی ریزی شده است . در حقیقت تلاشی برای جایگزینی سیستم تلفنی آنالوگ با دیجیتال بود که علاوه بر داده های صوتی ، داده های دیجیتال را به خوبی پشتیبانی کند . به این معنی که انتقال صوت در این نوع شبکه ها به صورت دیجیتال می باشد . در این سیستم ، صوت ابتدا به داده های دیجیتال تبدیل شده و سپس انتقال می یابد .

ISDN بصورت ۲ کانال حامل (B-Channel) و یک کانال سیگنال داده ای (D-Channel) تعریف می شود . بدین معنی که در یک مقطع زمانی می تواند دو تماس تلفنی را برقرار کند . کانال سیگنال بدین ترتیب عمل می کند که تماس تلفنی از یک خط و زنگ تلفن از خط دیگر بطور همزمان بهم مرتبط می شوند . چون پس از تماس تلفنی کانال سیگنالی ایجاد می شود ، نمی توان برای مدت طولانی از این کانال استفاده نمود . بنابراین از خط سوم برای ارسال مقادیر اطلاعاتی کوچک استفاده می شود .

یک مودم بسیار عالی می تواند با سرعت 14.4 kbps اطلاعات صوتی را انتقال دهد و 56 kbps بطور مقطعی دریافت کند . در حالی که ISDN می تواند اطلاعات را با سرعت 64 kbps منتقل کند و اگر دو کانال بطور همزمان استفاده شوند ، سرعت انتقال به دو برابر یعنی 128 kbps خواهد رسید .

قابلیت (D-Channel)، برابر 16 kbps است که در نتیجه می توان به سرعت 144 kbps دسترسی پیدا کرد. بنابراین ۱۰ برابر سریعتر از یک مودم پیشرفته عمل می کند . عملکرد این کانالها مستقل است یعنی می توان دو مکالمه یا دو اطلاعات و یا یک مکالمه و یک اطلاعات را بطور همزمان از مقصد های مختلف دریافت نمود. با استفاده از (D-Channel) می توان از خط سوم برای انتقال اطلاعات کوچک و یا کارت اعتباری استفاده نمود .

ISDN به دو شاخه اصلی تقسیم می شود :

• N-ISDN

• B-ISDN

B-ISDN (Broadband-ISDN)

B-ISDN بر تکنولوژی ATM استوار است که شبکه ای با پهنای باند بالا برای انتقال داده می باشد که اکثر BACKBONE های جهان از این نوع شبکه برای انتقال داده استفاده می کنند (از جمله شبکه دیتا ایران) .

N-ISDN (Narrowband ISDN)

N-ISDN برای استفاده های شخصی طراحی شده و دو استاندارد مهم دارد:

- BRI
- PRI

Basic Rate Interface ISDN (BRI)

BRI برای کاربران نهایی طراحی شده است . این استاندارد دو کانال حامل 64 Kbps و یک کانال برای سیگنالینگ با پهنای باند 16 kbps را در اختیار مشترک قرار می دهد .

این پهنای باند در اواسط دهه ۸۰ میلادی که اینترنت کاربران مخصوصی داشت و سرویسهای امروزی همچون Voip، MultiMedia، HTTP و ... به وجود نیامده بود ، مورد نیاز نبود همچنین برای مشترکین عادی تلفن نیز وجود یک ارتباط کاملا دیجیتال چندان تفاوتی با سیستمهای آنالوگ فعلی نداشت و به همین جهت صرف هزینه های اضافی برای این سرویس از سوی کاربران بی دلیل بود و به همین جهت این تکنولوژی استقبال چندانی نشد . تنها در اوایل دهه ۹۰ بود که برای مدت کوتاهی مشترکین ISDN افزایش یافتند .

پس از سال ۹۵ نیز با وجود تکنولوژی‌هایی با سرعت‌های بسیار بالاتر مانند ADSL که سرعتی حدود 8 Mbps برای ارسال و 640 Kbps را برای دریافت با هزینه کمتر از ISDN در اختیار مشترکین قرار می‌دهد، انتخاب ISDN از سوی کاربران عاقلانه نبود. در حقیقت می‌توان گفت که ISDN BRI تکنولوژی بود که در زمانی به وجود آمد که نیازی به آن نبود و زمانی که به آن نیاز احساس می‌شد، با تکنولوژی‌های جدید تری که سرعت بالاتر و قیمت بیشتر داشتند جایگزین شده بود.

Primary Rate Interface ISDN (PRI)

نوع PRI برای ارتباط مراکز تلفن خصوصی (PBX) ها یا مراکز تلفن محلی طراحی شده است. E1 یکی از زیر مجموعه های PRI است که امروزه استفاده زیادی دارد. بعد از سال ۹۴ میلادی و با توجه به گسترش اینترنت، از PRI ISDN ها برای ارتباط ISP ها با شبکه PSTN استفاده شد که باعث بالا رفتن تقاضا برای این سرویس شد.

امکاناتی که خطوط ISDN برای مشترکین فراهم می آورد :

1. ISDN سرعت بالاتری را برای انتقال اطلاعات فراهم نموده است .
2. ISDN می تواند یک صدای دیجیتالی واضح کریستالی را برایتان فراهم نماید . حتی اگر هنوز یکی از خطوط شما آنالوگ باشد، همچنان می توانید مکالمه را واضح بشنوید .
3. یک خط ISDN میتواند دو خط تلفن (دو شماره تلفن) و یک خط سومی را جهت پیوند ارتباط داده در بر داشته باشد .
4. خصوصیات کنترلی مکالمات در خطوط ISDN مشابه با خصوصیات Switch Board تلفنی می باشد . شما می توانید از وضعیت , TRANSFER , HOLD , CONFERENCE, CALLER ID، زنگهای تلفن مخصوص، همچنین مجموعه ای از کارایی های مختلف دیگر استفاده نمائید .
5. ISDN قابلیت در بر گیری کلیه خطوط اجاره ای متناوب (Leased Line) را دارا می باشد اما خطوط اجاره ای هزینه بالاتری نسبت به ISDN دارد.

خطوط T1

نام خطوط مخابراتی مخصوصی است که در آمریکا و کانادا ارائه می شود . بر روی هر خط T1 تعداد ۲۴ خط تلفن معمولی شبیه سازی می شود. هر خط T1 می تواند حامل 1.5 Mbps پهنای باند باشد.

خطوط E1

نام خطوط مخابراتی مخصوصی است که در اروپا و همچنین ایران ارائه می شود. بر روی هر خط E1 تعداد ۳۰ خط تلفن معمولی شبیه سازی می شود. هر خط E1 می تواند حامل 2 Mbps پهنای باند باشد. نرخ انتقال Data توسط این خطوط جهت مودمهای ارائه شده در ایران حداکثر 56 kbps می باشد. که البته در صورت فراهم نمودن مودمهای سریعتر کاربر میتواند برابر سرعت مودم خود دیتا را دریافت نماید. مشخصه این سیستم پیش شماره متفاوت آنها نسبت به خطوط عادی می باشد.

E1 شامل سی کانال حامل (B-Channel) و یک کانال برای سیگنالینگ (D-Channel) می باشد که هر کدام 64 Kbps پهنای باند دارند.

Asynchronous Transfer Mode (ATM)

نوعی تکنولوژی است که قابلیت انتقال بلادرنگ دارد، صدا، تصویر و ترافیک رله فریم را در شبکه های کامپیوتری فراهم می کند. واحد اصلی انتقال در این روش بسته ای ۵۳ بیتی با طول ثابت است که از ۵ بایت جهت اعمال کنترلی و از ۴۸ بایت باقیمانده برای انتقال داده استفاده می شود. لایه ای که با عنوان میانجی بین لایه های سطح بالا و پایین عمل کرده و انواع مختلف داده (از جمله صدا، تصویر و قاب داده ها) را به داده های ۴۸ بیتی مورد نیاز ATM تبدیل می کند، ATM Adaptation Layer یا AAL نامیده می شود.

این قالب مبتنی بر ارسال اطلاعات بصورت سلول های بسیار کوچک اطلاعاتی یا سلول بر روی مسیرهای داده ای از قبل ایجاد شده (Connection Oriented) می باشد.

ابعاد کوچک و ثابت سلول‌ها، بافر کردن جداگانه سلول بدون پردازش آن‌ها را امکان‌پذیر می‌سازد. همچنین با توجه به این که مسیرها قبل از ارسال ایجاد می‌شوند، نیازی به اعمال الگوریتم‌های پیچیده مسیریابی برای تک تک بسته‌های اطلاعاتی وجود ندارد و مسیریاب‌های شبکه در حین ارسال اطلاعات (پس از ایجاد مسیر) عملاً تبدیل به سوئیچ‌های ساده **Store & Forward** می‌شوند که نیازمند حداقل قدرت پردازشی هستند.

مشخصه‌های فنی ATM

- مبتنی بر سئوچینگ بسته‌ها است.
- بسته‌های اطلاعات با طول ثابت ۵۳ بایت، شامل ۴۸ بایت داده و ۵ بایت سرآیند که بخاطر ثابت بودن طولشان سلول نامیده می‌شوند.
- سرعت مخابره بالا و تاخیر بسیار کم در نودهای میانی شبکه.
- سلول‌ها به همان ترتیب ارسال به مقصد می‌رسند.
- امکان استفاده از سرعت‌های مختلف، حتی اتصال با سرعت متغییر در شبکه.
- انتقال ناهمگام مبتنی بر ایجاد مسیر. (Connection Oriented)
- استفاده از کانال‌های مجازی برای ارتباط.
- حذف قابلیت بررسی و تصحیح خطا و انتقال این وظایف به لایه‌های بالاتر.
- تقسیم ترافیک بر اساس مشخصه‌های مختلف کیفیت سرویس.

سلول ATM و سرآیند آن

سلول‌های ATM همانطور که در مشخصه‌های فنی ذکر شد دارای طول ثابت ۵۳ بایت هستند که ۴۸ بایت آن به داده‌ها و ۵ بایت دیگر به سرآیند آن اختصاص یافته است. علت انتخاب طول کوچک برای سلول راحتی پردازش و تاخیر بسیار کم آن است و علت انتخاب عدد ۴۸ برای این است که متخصصان آمریکا طول ۳۲ و متخصصان اروپا طول ۶۴ را پیشنهاد کرده بودند که در نهایت در هنگام تعیین استانداردها میانگین این دو پیشنهاد یعنی ۴۸ انتخاب شد.

سرآیند ATM در داخل شبکه و بین سوئیچ‌های شبکه در قالب NNI (Network Node Interface) و بین سرور و شبکه با تغییر جزئی در قالب UNI (User to Network Interface) می‌باشد.

Diagram of the UNI ATM Cell

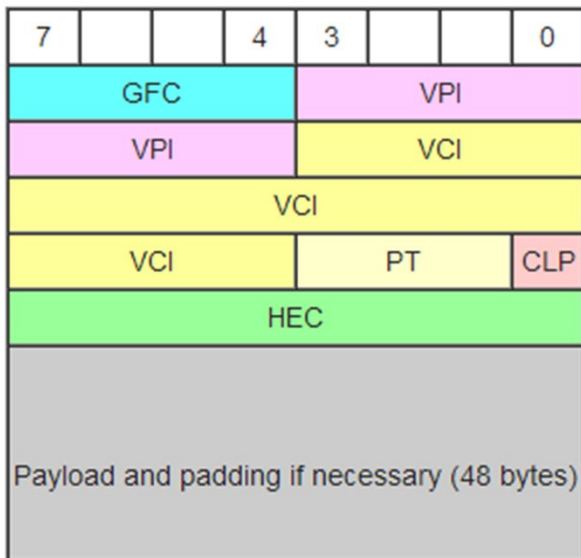
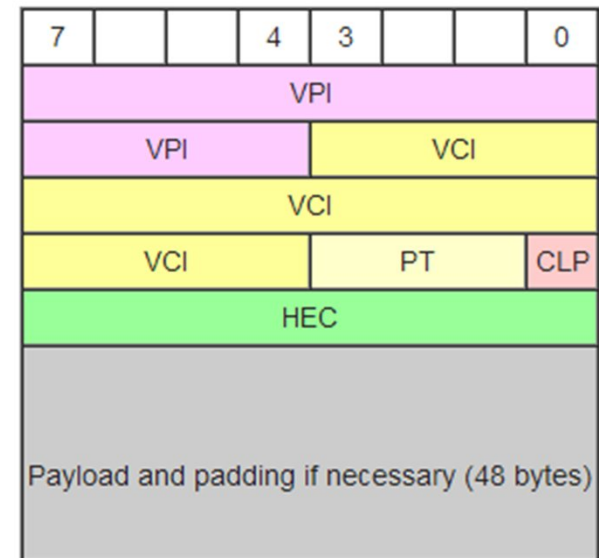

Diagram of the NNI ATM Cell

GFC = Generic Flow Control (4 bits) (default: 4-zero bits)

VPI = Virtual Path Identifier (8 bits UNI, or 12 bits NNI)

VCI = Virtual Channel identifier (16 bits)

PT = Payload Type (3 bits)

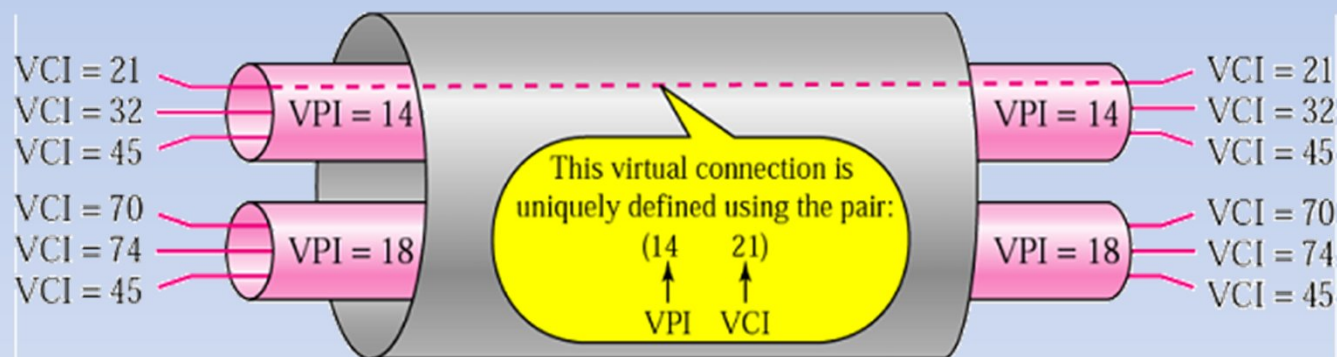
CLP = Cell Loss Priority (1-bit)

VP (Virtual Path) یک مسیر مجازی برای یک سلول ATM خاص می باشد.

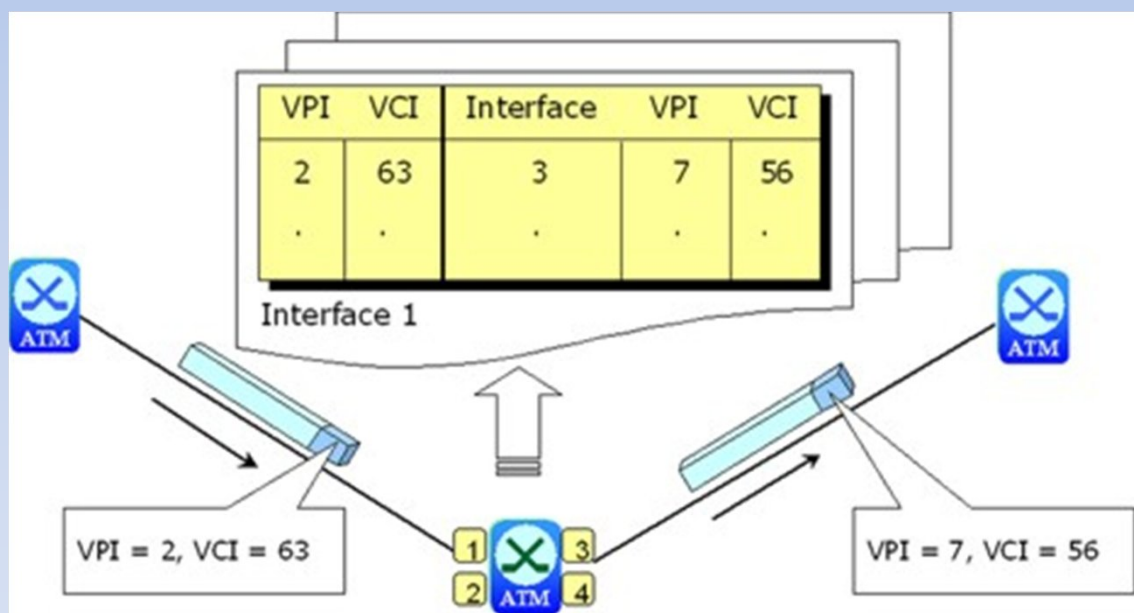
۲۵۶ VP مختلف در ATM وجود دارد.

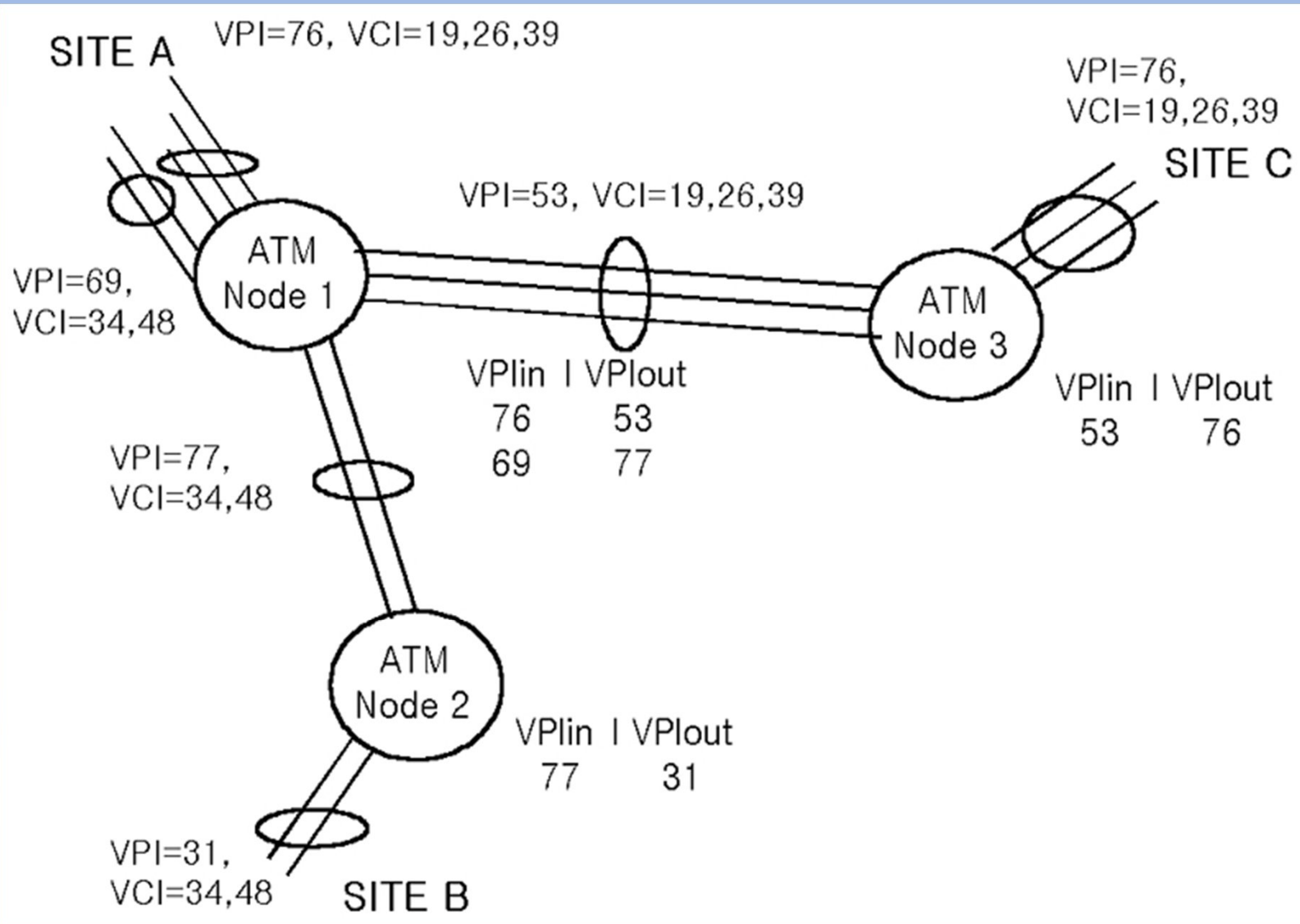
VC (Virtual Circuit) یک کانال مجازی روی یک VP است. یک VP می تواند

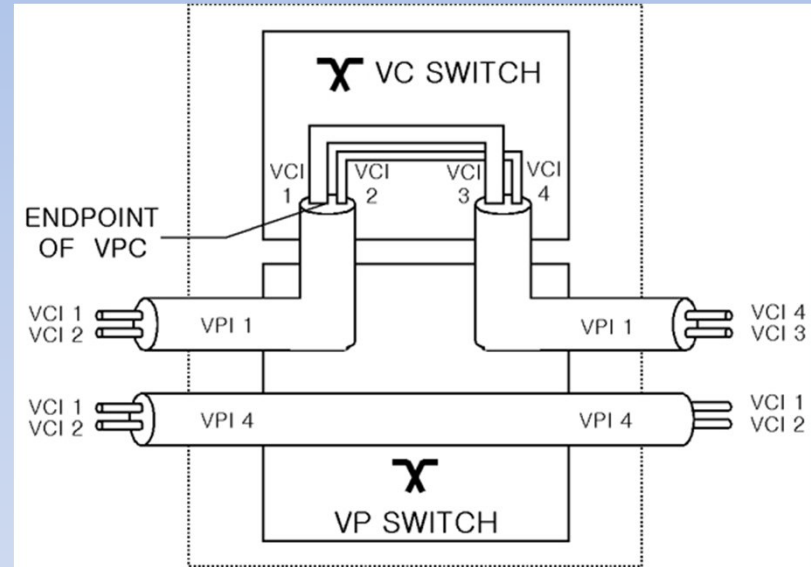
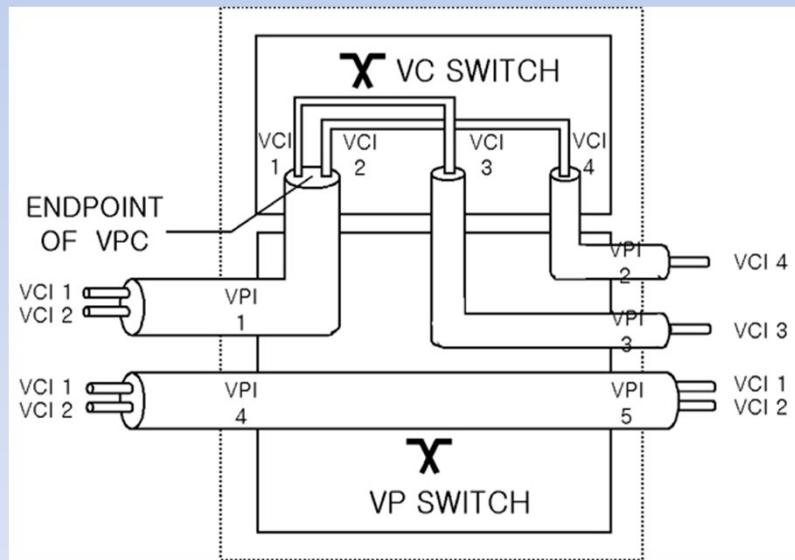
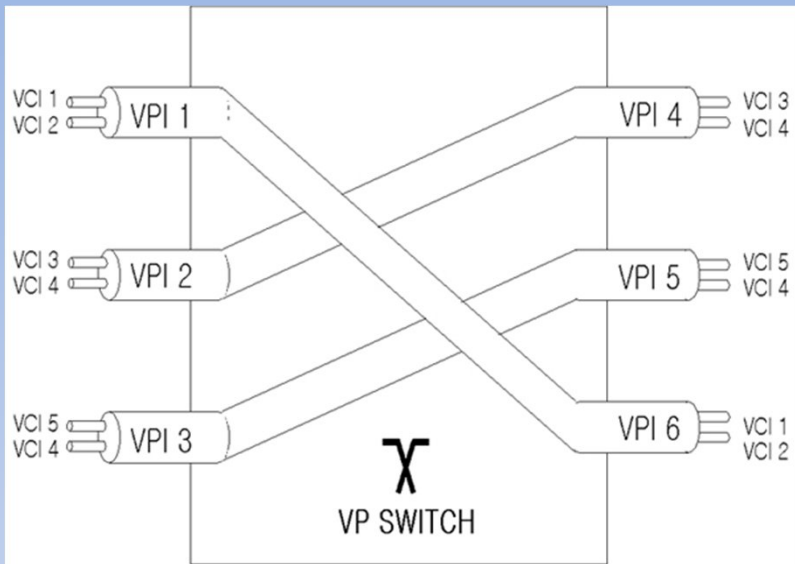
تا ۶۵۵۳۶ VC مختلف داشته باشد.

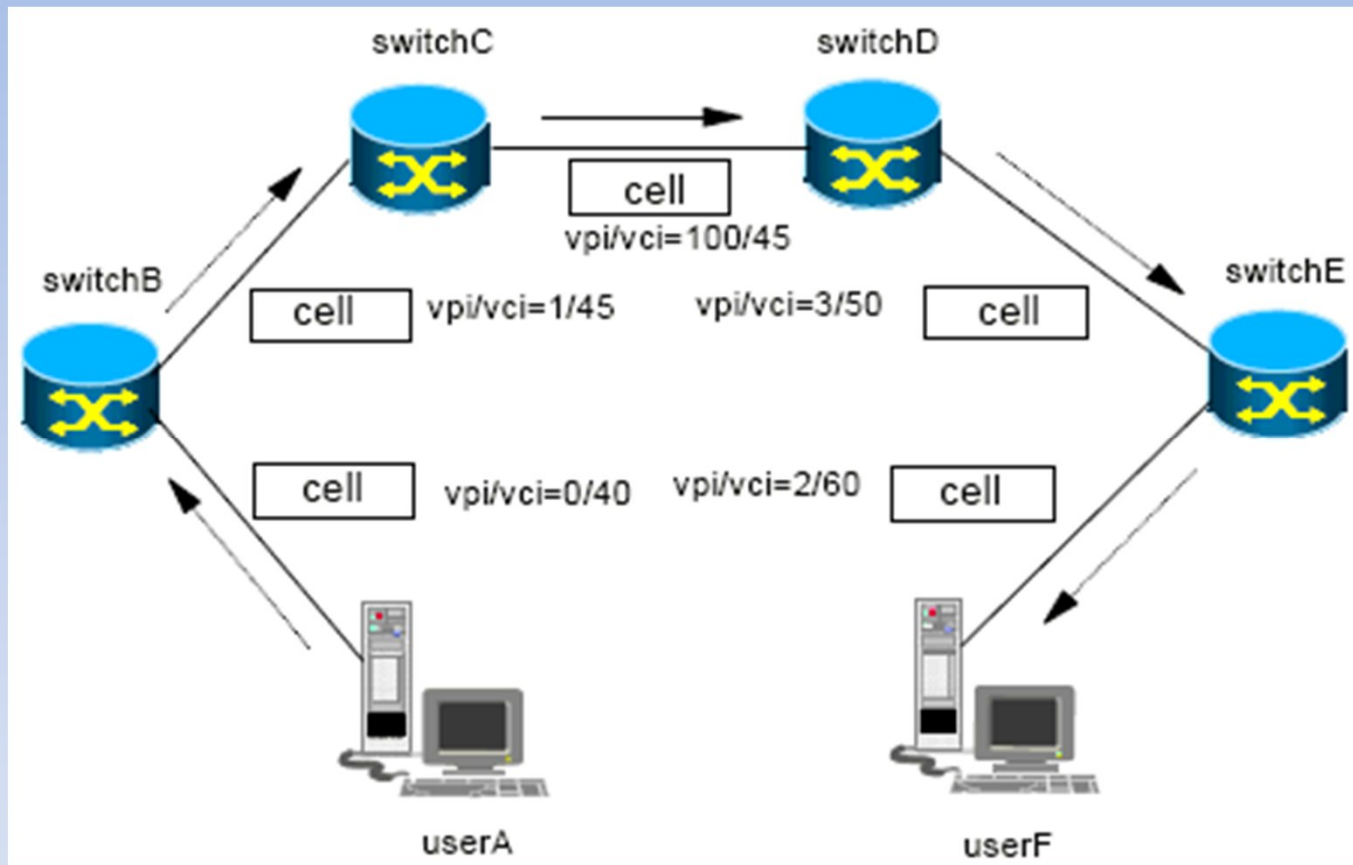

هر جفت VPI/VCI یک مسیر ویژه برای یک بسته ATM را مشخص می کند و نیازی نیست که با VPI/VCI مقصد مطابقت داشته باشد. دو VC مختلف روی دو پورت مختلف روی یک سویچ ATM می توانند بدون اینکه تداخلی داشته باشند، VPI/VCI یکسانی داشته باشند.

راهنمای نصب سرویس ADSL

پس از دریافت سرویس ADSL و بعد از آماده سازی خط و به اصطلاح رانژه شدن آن توسط شرکت خدمات دهنده در مرکز مخابرات مشتری لازم است مودم ADSL به نحو صحیحی نصب شود. این مودم می تواند وایرلس یا فاقد وایرلس باشد.

درگاه‌های مودم ADSL

PixelPlanet PdfPrinter Demoversion - <http://pdfprinter.pixelplanet.com>

Power : جهت اتصال آداپتور برق

کلید ON و Off : جهت روشن و خاموش کردن

روزنه Reset : جهت ریست سخت افزاری و پاک کردن تنظیمات قبلی مودم.

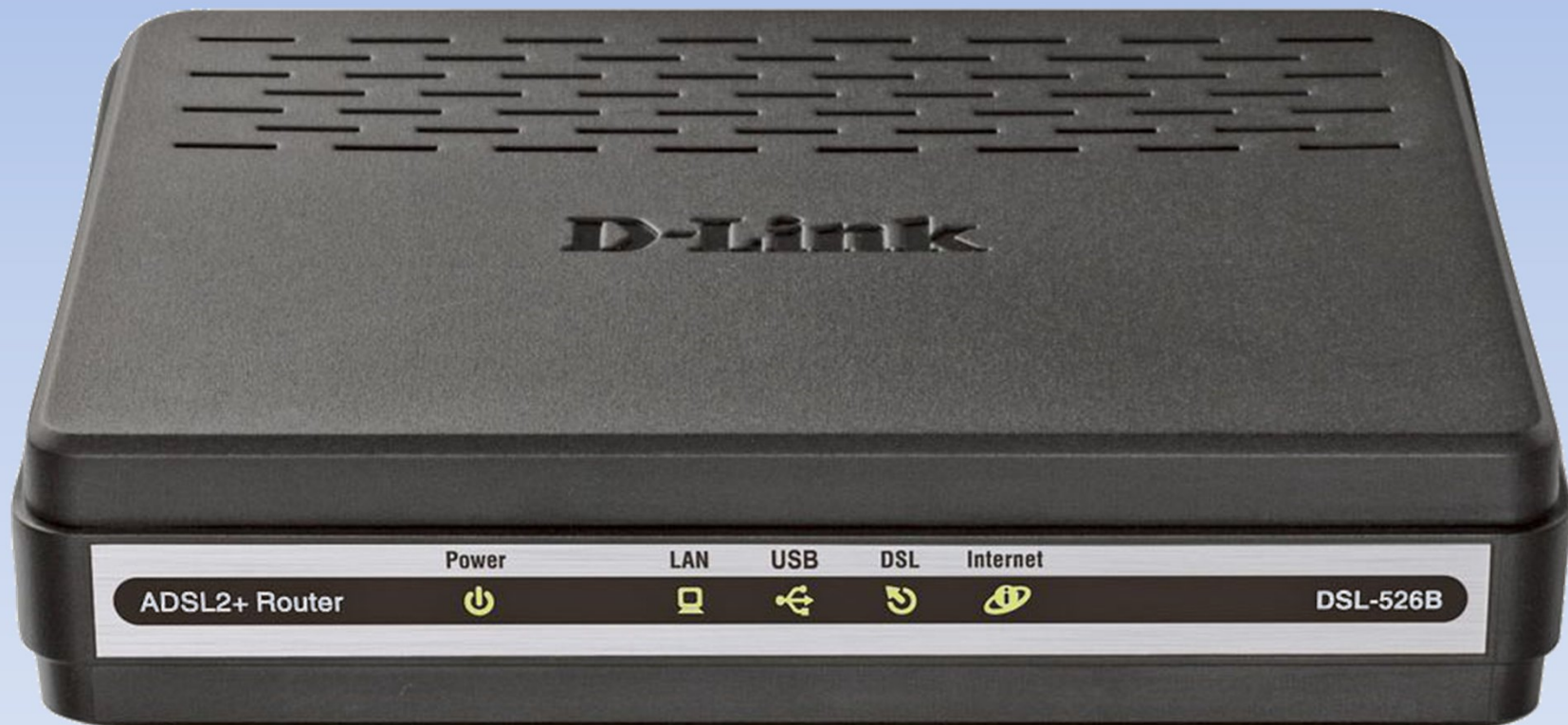
در صورت لزوم، جهت استفاده از این امکان، شما می توانید با به کارگیری یک شی نوک تیز مثل خودکار یا سوزن، این روزنه را به سمت داخل فشار داده و آن را تا زمان ثابت شدن چراغ های مودم (حدود ۱۵ ثانیه) نگه دارید.

درگاه USB : محل اتصال کابل USB از مودم به سیستم (معمولاً این درگاه فقط بر روی مودم های فاقد وایرلس وجود دارد)

درگاه Ethernet : جهت اتصال کابل شبکه از مودم به سیستم

درگاه DSL : جهت اتصال کابل تلفن از مودم به پریز تلفن مربوط به خط رانژه

معرفی چراغهای موجود بر روی مودم ADSL

Power : روشن و ثابت بودن این چراغ به معنای اتصال صحیح مودم به برق می باشد.

Ethernet / LAN : روشن بودن این چراغ به معنای اتصال سیستم به مودم از طریق کارت شبکه می باشد.

USB : روشن بودن این چراغ به معنای اتصال مودم به سیستم از طریق کابل USB می باشد.

ADSL / DSL : در صورتیکه چراغ دارای علامت سوکت تلفن بر روی مودم روشن و ثابت باشد، می توان نتیجه گرفت که اتصال مودم تا تجهیزات PAP از طریق خط تلفن به درستی برقرار شده است. شرط روشن شدن این چراغ، اتصال صحیح کابل تلفن مربوط به خط رانژه شده است.

PPP / Internet : معمولاً با شکل کره زمین مشخص شده و روشن بودن آن به معنای اتصال صحیح به اینترنت است. در صورتیکه مودم به اینترنت کانکت باشد این چراغ روشن و به صورت چشمک زن می باشد.

در مودم های وایرلس به ازای هر چهار پورت LAN موجود در پشت مودم، یک چراغ سبز بر روی مودم وجود دارد و همچنین به جای چراغ USB ، چراغ مشخصه وایرلس بر روی مودم وجود دارد.

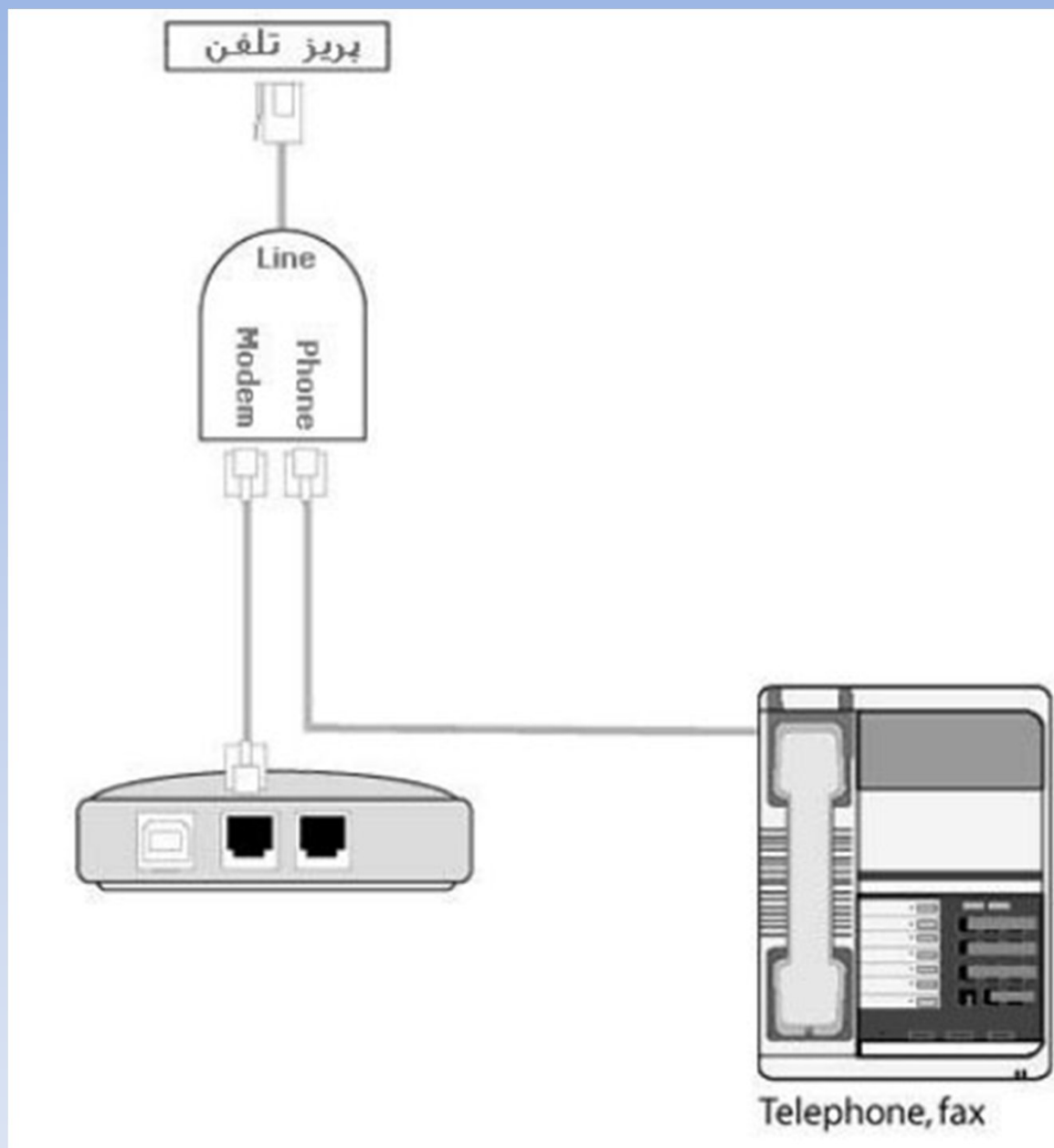

اتصال مودم به خط تلفن

در صورتیکه قصد استفاده از دستگاه دیگری، بر روی خط تلفن مربوط به سرویس ADSL خود را دارید، می بایست برای جلوگیری از نویز شنیداری بر روی خط تلفن و اختلال بر روی مودم از اسپلیتر یا میکروفیلتر پیش از هر دستگاه استفاده کنید.

اسپلیتر دارای یک ورودی Line و دو خروجی Phone و Modem (DSL) می باشد.

ارائه دهندگان خدمات اینترنت-سهراب پورخلیلی

در صورتیکه قصد دارید گوشی تلفن خود را روی پریز دیگر و مجزا از مودم، بر روی خط رانژه قرار دهید، می توانید قبل از تلفن بجای اسپلیتر از میکروفیلتر استفاده نمایید.

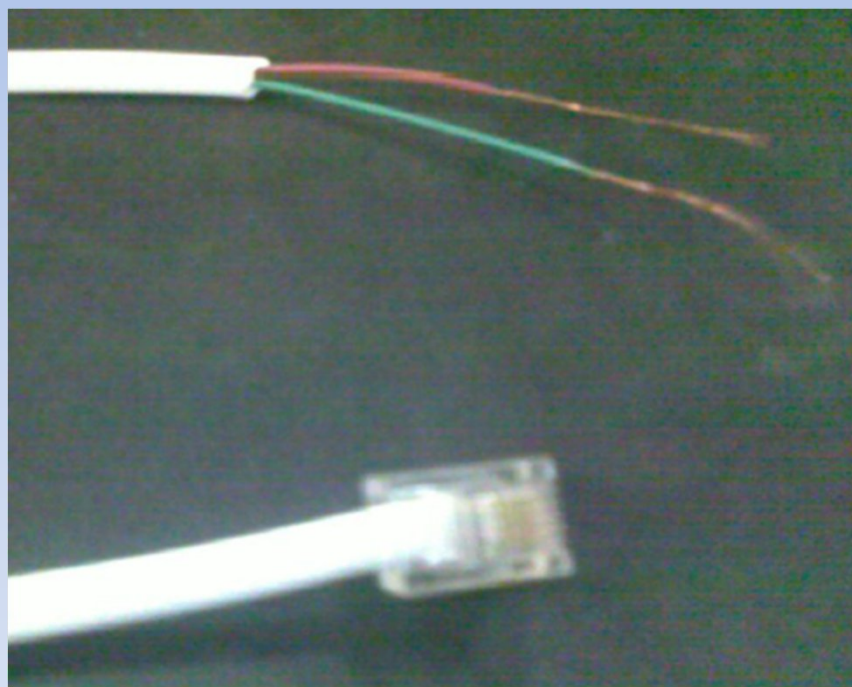
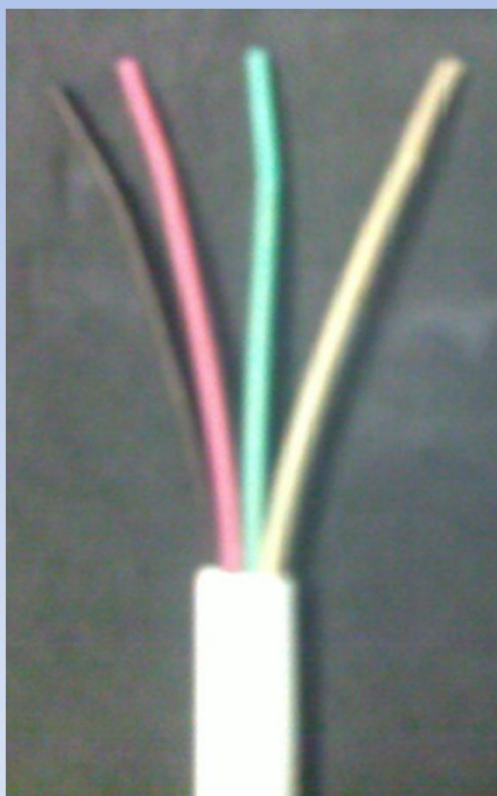
به هیچ وجه نمی توان از میکروفیلتر برای اتصال مودم به پریز تلفن استفاده کرد. به ازای هر دستگاه به جز مودم بر روی خط ADSL باید از اسپلیتر یا میکروفیلتر استفاده کرد.

در صورت اتصال صحیح کابلها چراغ ADSL مودم روشن و ثابت خواهد شد. این چراغ بیانگر وجود دیتا بر روی خط و انتقال صحیح آن به مودم است. سپس از طریق کابل شبکه، USB و یا در صورت Wireless بودن مودم از طریق Wifi اتصال مودم به سیستم برقرار می شود.

نحوه بررسی مودم از سر خط

برای تست به یک سیم تلفن نیاز دارید که یک سر آن سوکت تلفن پانچ شده باشد و سر دیگر آن لخت باشد، زیرا سیم های مخابراتی بدون سوکت می باشند و باید به سر لخت شده سیم تلفن تابانده شود.

دو نوع سیم تلفن تک زوج (دو رشته ای) و دو زوج (چهار رشته ای) وجود دارد. در انواع دو زوج هم فقط به دو رشته سیم میانی نیاز می باشد.

جعبه های مخابراتی با ترمینال های KT

ارائه دهندگان خدمات اینترنت-سهراب پورخلیلی

133

برای جداسازی خط در مواردی که در جعبه مخابراتی مانند شکل اسلاید قبلی از ترمینال KT استفاده شده، ابتدا باید با استفاده از نقشه مربوطه، خط مورد نظر را پیدا کرد.

سپس با استفاده از قیچی کروز سیم های مربوط به مخابرات خط مورد نظر را از ترمینال خارج کرده و آنرا به سیمی که یک سر آن سوکت تلفن و سر دیگر آن لخت است متصل می کنیم.

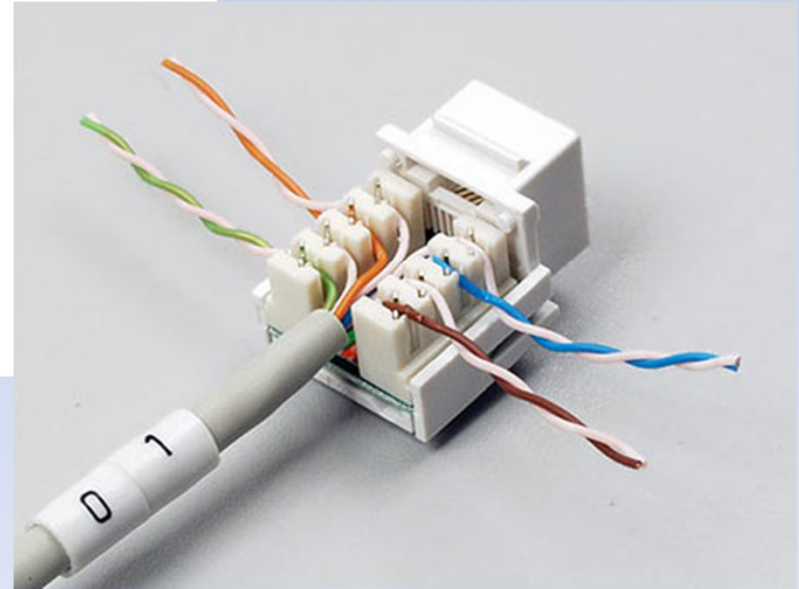
ابتدا سوکت را به تلفن وصل می کنیم تا از وجود بوق مطمئن شویم و همچنین با گرفتن یک تماس از موبایل به خط رانژه از صحت شماره تلفن مطمئن می شویم.

در مرحله بعدی آن را به مودم متصل می کنیم تا چراغ ADSL مودم روشن شده و از وجود Data روی خط مطمئن شویم.

بعد از انجام این تستها سیم ها را با قیچی کروز در ترمینال مربوطه پانچ می کنیم.

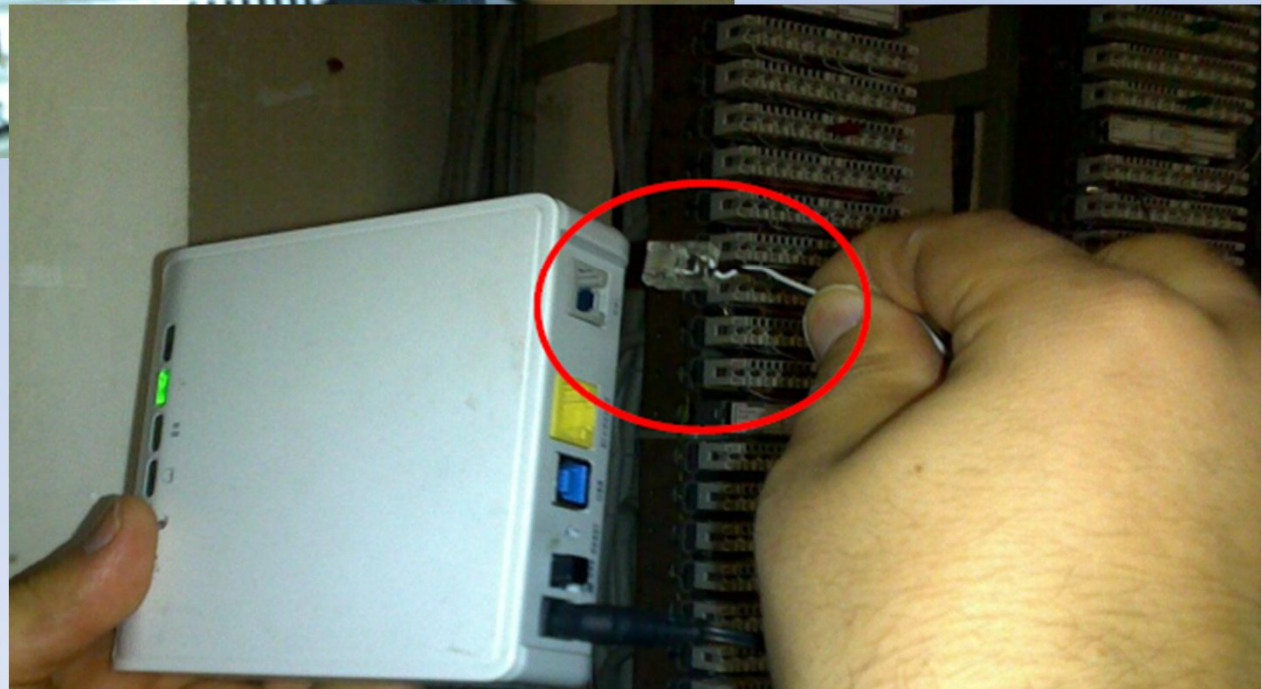
IDC Punch Down Tool

یا قیچی کروز

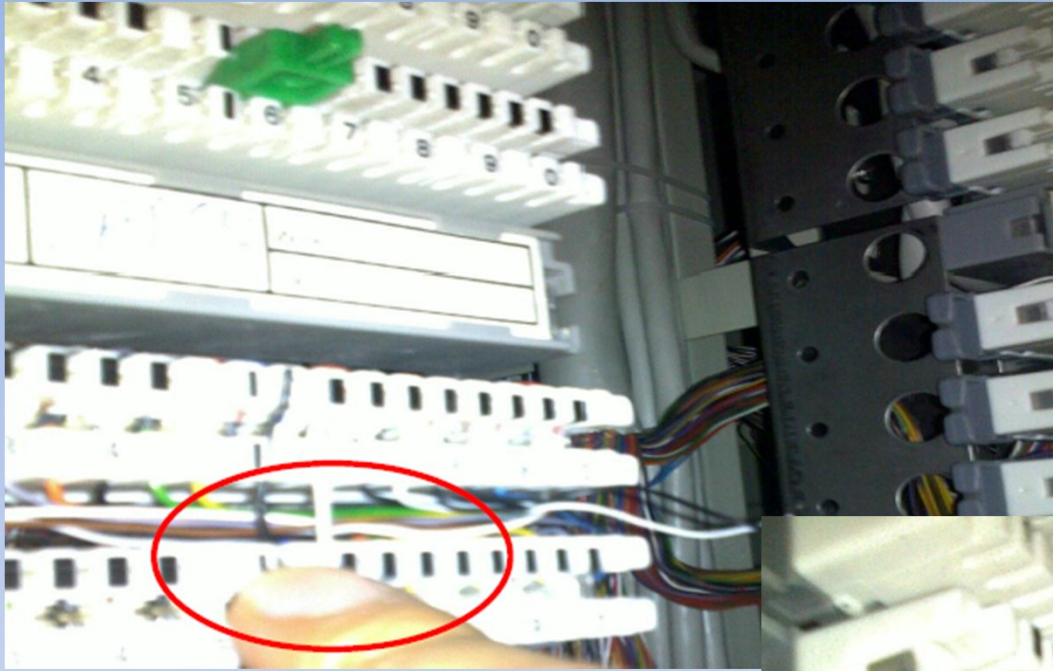

ارائه دهندگان خدمات اینترنت-سهراب پورخلیلی

135

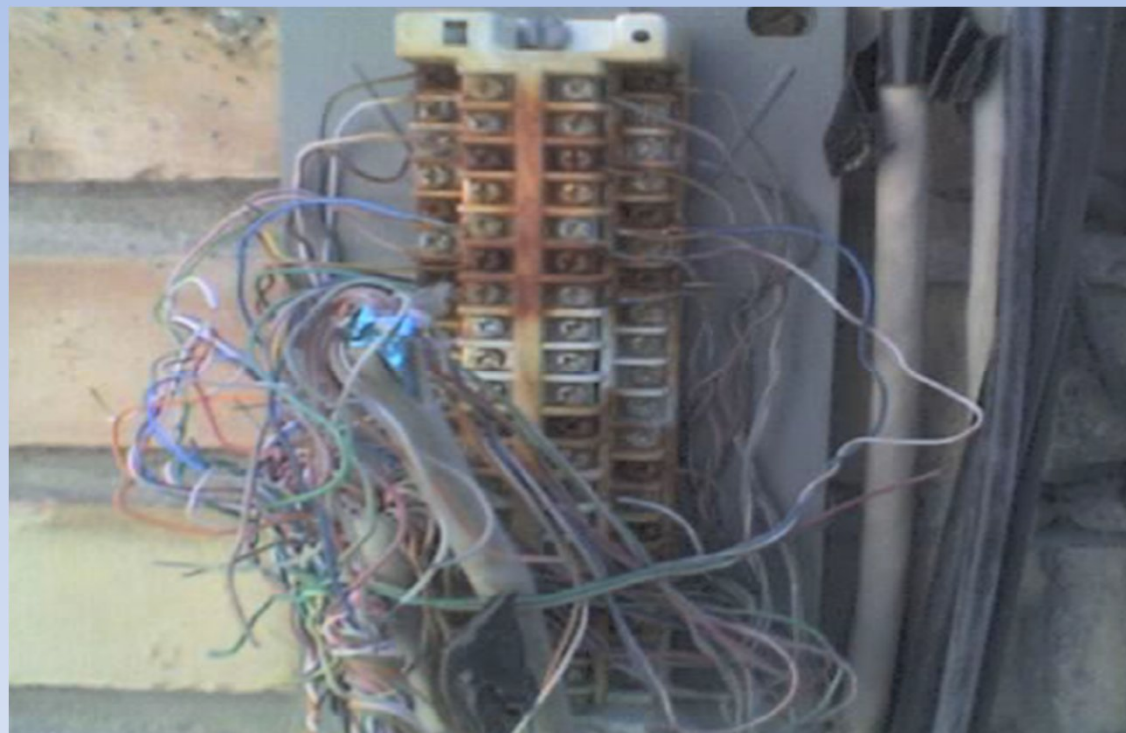
ارائه دهندگان خدمات اینترنت-سهراب پورخلیلی

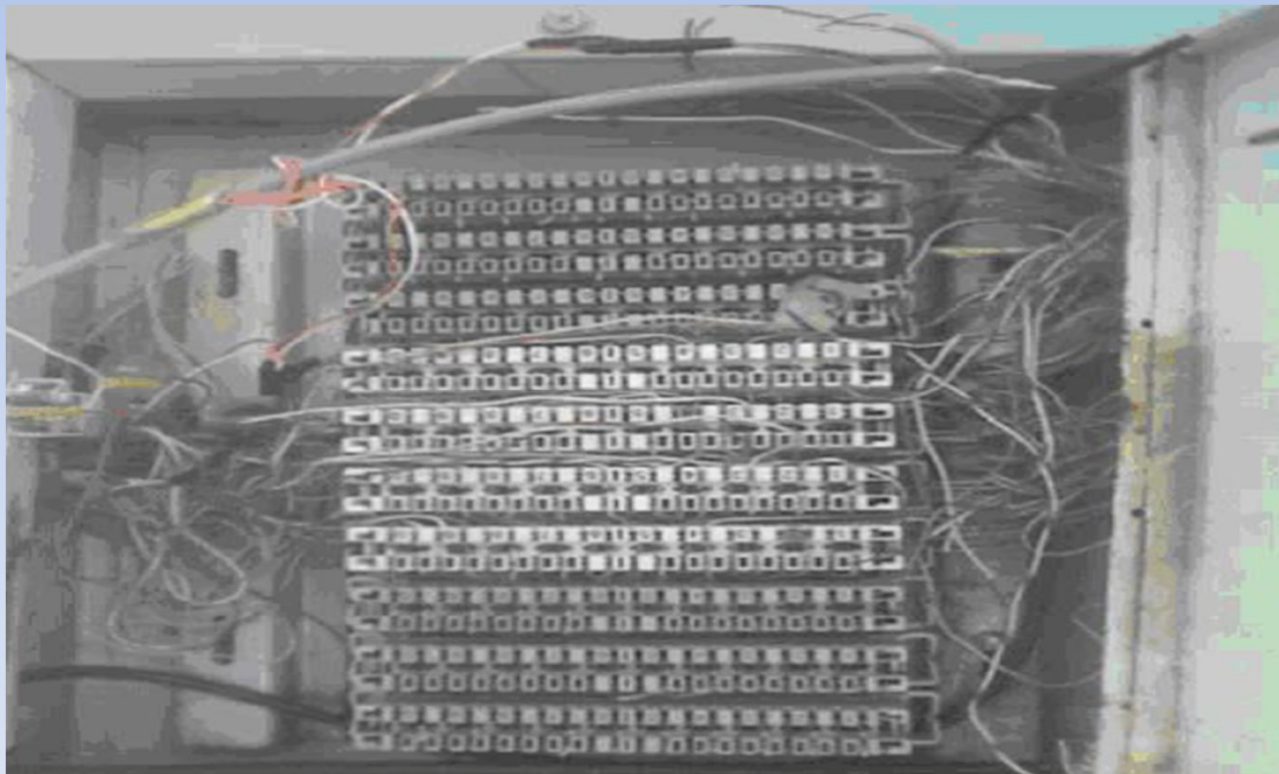
ارائه دهندگان خدمات اینترنت-سهراب پورخلیلی

137

نوع دیگر ترمینال های مخابراتی

در این ترمینالها سیم ها پیچ شده اند.
سایر مراحل مشابه ترمینال KT می باشد.

نامنظم بودن خطوط در پستهای هوایی و سولفاتده شدن بردهای مخابراتی از عوامل کاهش کیفیت خطوط است.

استفاده از مودم در شبکه های داخلی

اگر قرار باشد چند سیستم از طریق یک کانکشن ADSL از اینترنت استفاده کنند دو راه برای این کار وجود دارد:

- اتصال سویچ LAN از طریق کابل شبکه به مودم ADSL و سپس اتصال سایر سیستمها به سویچ

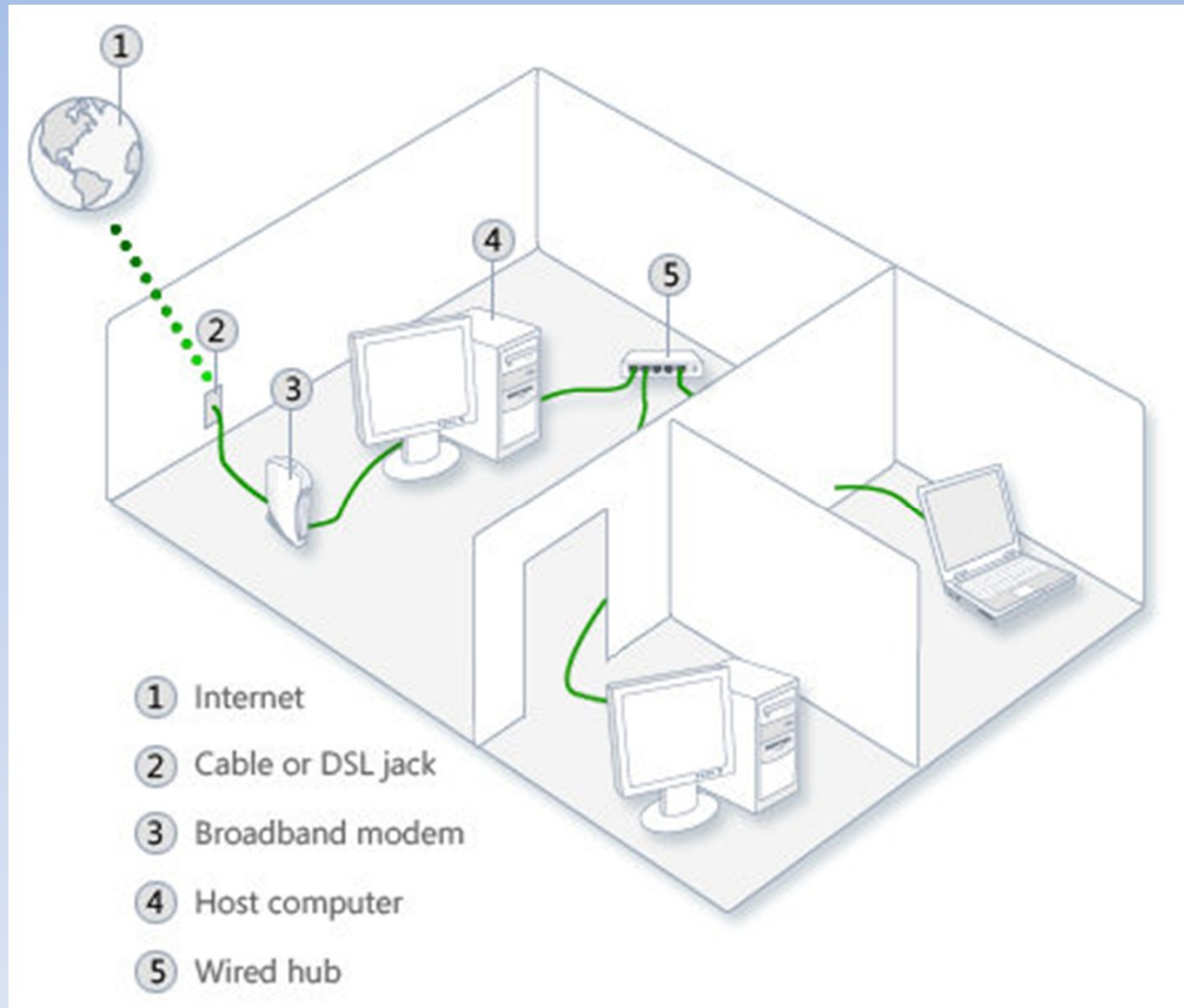
در این وضعیت تنظیم مودم باید روی PPPOE باشد.

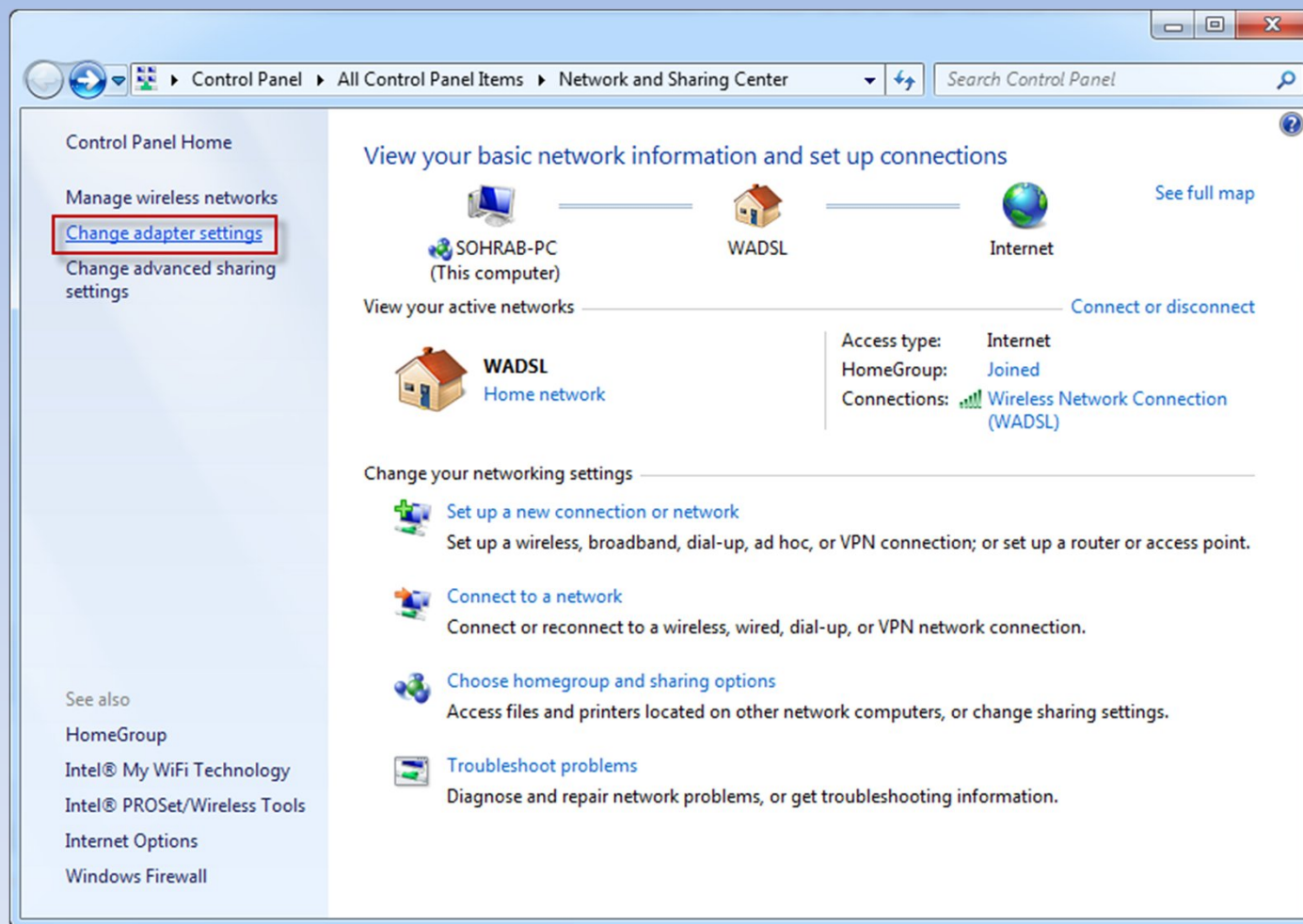
Interface	Quick Start	Interface Setup	Advanced Setup	Access Management
	Internet	LAN	Wireless	
		PCR : 0 cells/second		
		SCR : 0 cells/second		
		MBS : 0 cells		
Encapsulation				
			ISP : ☐ Dynamic IP Address	
			☐ Static IP Address	
			☒ PPPoA/PPPoE	
			☐ Bridge Mode	

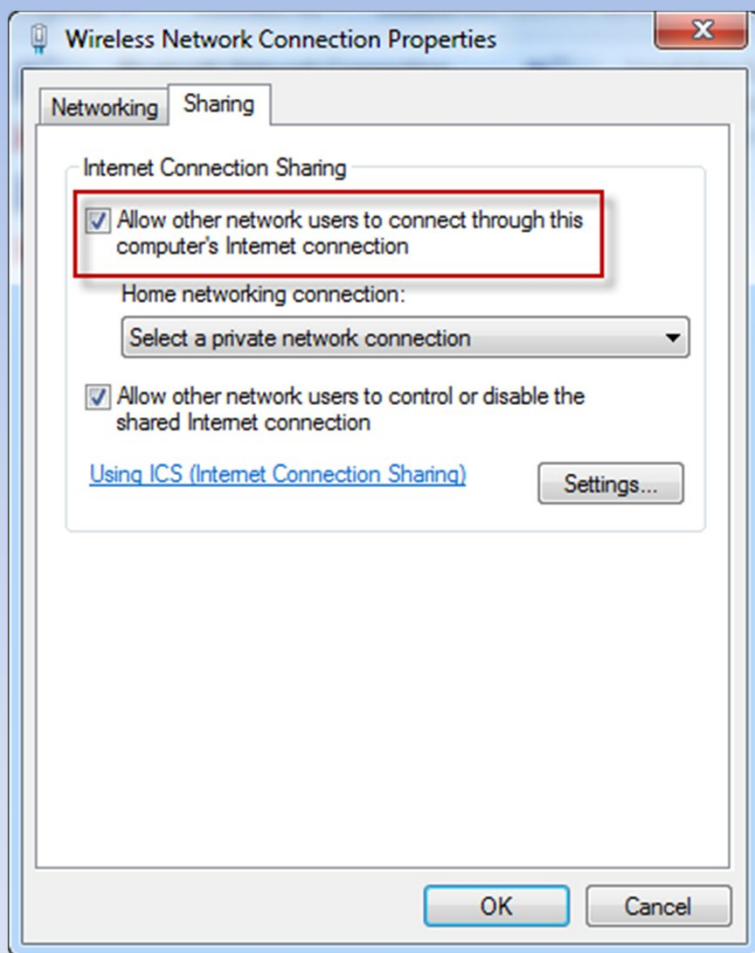
- در وضعیت دوم مودم را در حالت Mode Bridge قرار می دهیم و با استفاده از Internet connection sharing (ICS) اینترنت را به اشتراک میگذاریم.

در این وضعیت سیستمی که مستقیماً به مودم متصل است و ICS نیز روی آن نصب شده است نقش سرور را خواهد داشت و سایر سیستمها با واسطه آن اینترنت را دریافت خواهند کرد.

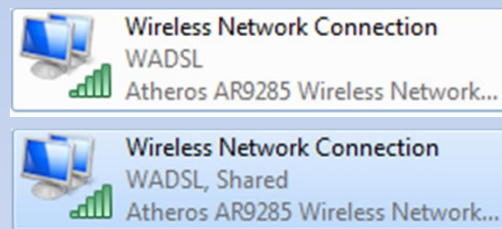
تنظیم ICS

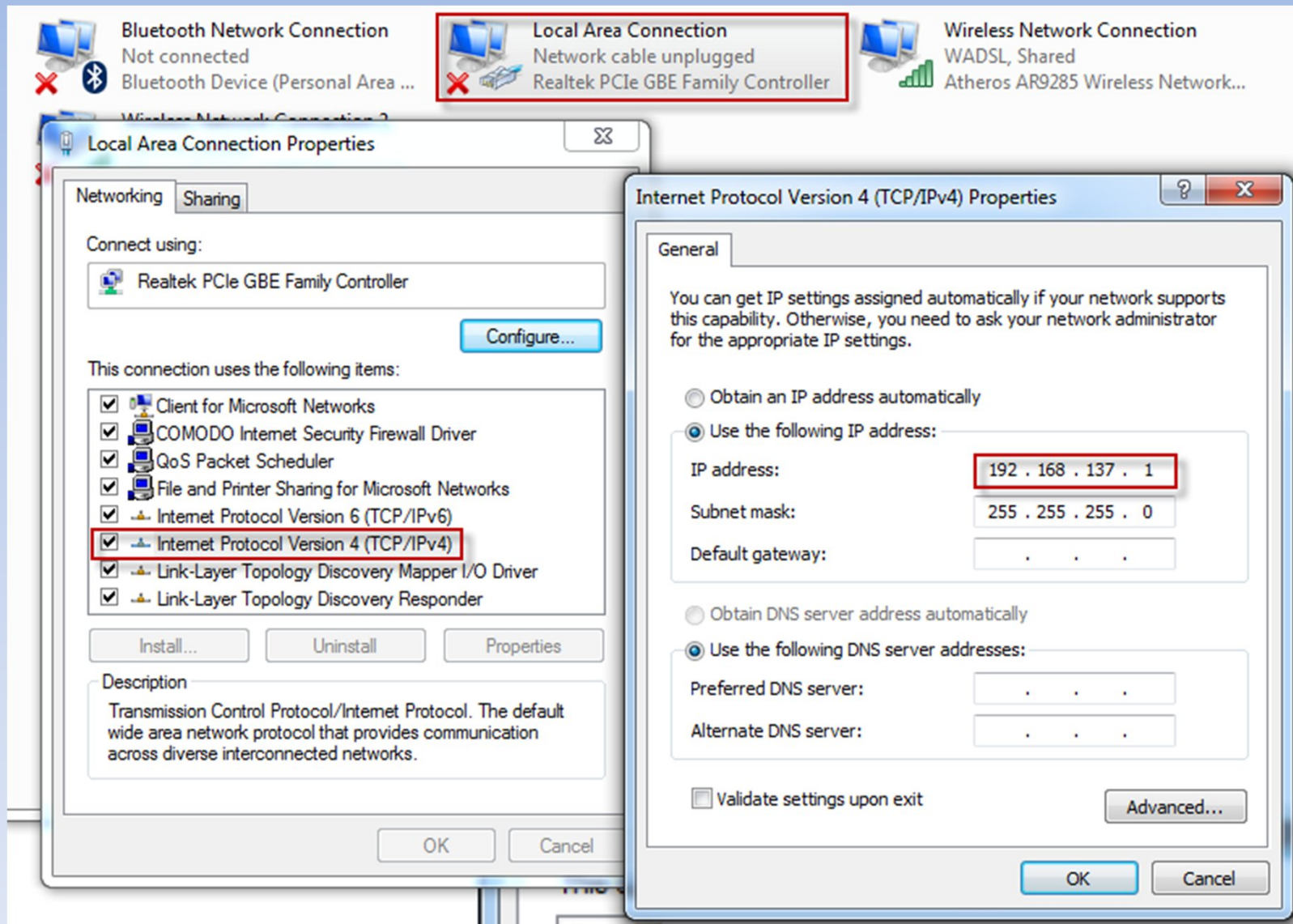

گزینه مشخص شده را تیک می زنیم.
عبارت Shared کنار Connection شما
ظاهر خواهد شد.

بعد از share کردن اینترنت بر روی یک کارت شبکه، به صورت اتوماتیک بر روی کارت شبکه دیگر شما که مربوط به شبکه داخلی می باشد IP: 192.168.137.1 ست خواهد شد.

دقت کنید که نیازی به ست کردن Default Gateway بر روی این Connection نمی باشد.

همچنین بر روی تمامی Client های شبکه داخلی، IP این کارت شبکه را باید به عنوان Default Gateway ست کنید. و IP آنها را نیز از همین رنج ست نمایید.